

РЕШЕНИЕ

№ 7746

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9699** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Х. П. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. СТ. П., срещу Решение № 1196 от 08.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 14904/23 г. по описа на Софийски районен съд, 94-ти състав, с което е изменен ел. фиш серия К № 6925850, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 100.00 лв. за извършено нарушение на чл. 189, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП., както по отношение на основанията, като е променено същото на чл. 189, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. и в частта на наказанието „глоба“ като е намален размера на същото на 50 лева.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на наказателното постановление. В с.з. не се явява, не се представлява, претендират се разноски с писмена защита, в която се поддържа жалбата.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, се представлява в с.з. от юриск. М., която оспорва жалбата, претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е основателна като въззивното решение следва да бъде отменено.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е изменен ел. фиш серия К № К № 6925850, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 100.00 лв. за извършено нарушение на чл. 189, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП., както по отношение на основанието, като е променено същото на чл. 189, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. и в частта на наказанието „глоба“ като е намален размера на същото на 50 лева.

Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно: факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС на посочените дата и в посочения час със скорост от 67 км/ч при максимално разрешена за пътния участък – 50 км/ч в населено място, установено с техн. ср-во за видеоконтрол “MD 1197”, превишение от 17 км/ч. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 189, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в хода на адм.-наказателното производство, но не приема, че нарушението е извършено в условията на повторност. Жалба от ответника в тази посока липсва, поради което съдът не следва да обсъжда решението в тази му част, с оглед забраната за влошване положението на касатора – *reformatio in pejus*.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с ел. фиш нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, предвиден в чл. 189, ал. 4 от З.Дв.П. като всички реквизити са налице, в разпоредбата не се изисква посочване на конкретно лице – издател на фиша, нито пък дата на издаване. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Налице е разпечатка – снимков материал от видео системата с радарен скоростомер, видно от която в посоченото време се е движило МПС с посочената скорост в ЕФ в противоречие с твърдението в жалбата. Съгласно чл. 189, ал. 7 от З.Дв.П.: “Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.”

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора. По делото не са допуснати

съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Събрани са писмени доказателства за одобряване на образеца за ел. фишове и такива, относно годността на техническото средство –протокол за годишен преглед като видно от спецификацията на същото, налице е толеранс от 3 км/ч при установяване на скоростта на движение, който е приложен в полза на нарушителя при определяне на скоростта на движение на МПС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Средството за измерване представлява мобилна видео-радарна система, видно от приложения протокол за проверка, поради което съображенията, относно липса на доказателства в тази посока са също така неоснователни. При случаите на заснемане на скоростта със мобилно средство, липсата на контролен орган е обективно установено, при липсата на доказателства за манипулации на техн. средство по време на работа със същото. Правото на защита на нарушителя не е нарушено по никакъв начин. Възраженията на жалбоподателя са неоснователни, като същите не намират основание в закона. Точно е спазена процедурата по издаване на ел. фиш и уведомяване на представителя на собственика, като не е подавана декларация, че МПС е управлявано от друго лице. Отговорено е на всички възражения в хода на производството. Налице е снимка на радара и точното място на нарушението, както и сертификат за завършен курс на обучение на служителя за работа с устройството. Точно е установено мястото на нарушението, като същото е подробно описано в НП и в АУАН, като са посочени и географските координати на същото.

Размерът на санкцията е правилно определен в процесното решение, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението му.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

От ответника се претендират разноски и предвид изхода на спора такива следва да се присъдят в размер на 100 лева за юриск. възнаграждение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1196 от 08.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 14904/23 г. по описа на Софийски районен съд, 94-ти състав;

ОСЪЖДА Х. П. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], да заплати на СДВР разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

